

166.

Rozporządzenie I Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 26 stycznia 1924 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu
celem wykonania ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r.
o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych.

Na podstawie art. 25 i 77 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747) zarządza się co następuje:

Do art. 25 ustawy.

Podatek wojewódzki od wyszynku i drobnej sprzedaży trunków.

§ 1. Magistraty miast (wydziały powiatowe) pobierać będą na rzecz samorządu wojewódzkiego, a aż do czasu wprowadzenia go w życie, na rzecz Skarbu Państwa w b. dzielnicy rosyjskiej, na rzecz Tymczasowego Wydziału Samorządowego w b. dz. austriackiej i na rzecz krajowych związków komunalnych w b. dz. pruskiej—podatek wojewódzki w wysokości 3°/_o od obrotu, osiągniętego w wyszynku, w drobnej sprzedaży i w handlu detalicznym spirytusu (z wyjątkiem spirytusu skażonego), wyrobów wódczanych, wina, półwina, wina sztucznego, wina owocowego, moszczu owocowego, miodu, napojów miodowych i piwa.

W rozumieniu ustawy uważać należy:

- a) jako wyszynk—sprzedaż wymienionych trunków do spożycia w lokalu przedsiębiorstwa, a to bez względu na ich ilość;
 - b) jako drobną sprzedaż — sprzedaż wymienionych trunków, bezpośrednio spożywcem, jednak nie do spożycia w lokalu przedsiębiorstwa, w naczyniach otwartych lub zamkniętych w sposób, w handlu nieużywany, a to w ilościach poniżej 25 litrów spirytusu i wyrobów wódczanych, a poniżej 50 litrów innych trunków;
 - c) jako handel detaliczny — sprzedaż wymienionych trunków bezpośrednio spożywcem, jednak nie do spożycia w lokalu przedsiębiorstwa, w naczyniach zamkniętych sposobem, w handlu używanym, a to w ilościach poniżej 10 litrów piwa lub poniżej 50 litrów innych trunków.
- Obrót, osiągnięty przez apteki, w drobnej sprzedaży spirytusu, jako środka leczniczego, oraz w sprzedaży lekarstw, zawierających spirytus, jako składnik leku, nie podlega podatkowi.

§ 2. Do uiszczenia podatku obowiązani są właściciele, względnie posiadacze:

- a) przedsiębiorstw handlowych, trudniących się wyszynkiem, drobną sprzedażą lub handlem detalicznym trunków, wymienionych w § 1;

- b) przedsiębiorstw przemysłowych, o ile wykonywują wyszynk, drobną sprzedaż lub handel detaliczny, wymienionych w § 1 trunków własnego wyrobu, bezpośrednio z zakładu przemysłowego bez urządzenia osobnego pomieszczenia dla wyszynku, drobnej sprzedaży lub handlu detalicznego.

Art. 11 i art. 14 ustęp pierwszy ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. № 68, poz. 412) mają odpowiednie zastosowanie.

Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzone jest na wspólny rachunek kilku osób, są one solidarnie obowiązane do uiszczenia podatku.

§ 3. Właściciele wzgl. posiadacze przedsiębiorstw (§ 2), które rozpoczęły swą działalność przed 1 stycznia 1924 r. winni zgłosić swe przedsiębiorstwa w miesiącu lutym 1924 r. w magistracie, o ile przedsiębiorstwo wykonywane jest na obszarze gminy miejskiej, w przeciwnym zaś razie w wydziale powiatowym. Jeżeli przedsiębiorstwo rozpoczęło swą działalność po 1 stycznia 1924 r., zgłoszenie winno nastąpić w ciągu dni 14 po rozpoczęciu działalności przedsiębiorstwa.

Zgłoszenie według wzoru A (Załącznik wzór A), ma zawierać:

- 1) imię i nazwisko, oraz adres przedsiębiorcy, wzgl. nazwę lub firmę i miejsce wykonywania przedsiębiorstwa;
- 2) przedmiot przedsiębiorstwa (wyszynk trunków, drobna sprzedaż trunków, handel detaliczny trunków — w odrębnym przedsiębiorstwie, wzgl. w przedsiębiorstwie przemysłowym na miejscu—§ 2).

§ 4. Za podstawę do obliczania podatku służy obrót, osiągnięty w wyszynku, w drobnej sprzedaży i w handlu detalicznym trunków przez przedsiębiorstwa handlowe pierwszych dwóch kategorii i przemysłowe pierwszych pięciu kategorii—w każdym miesiącu, a przez inne przedsiębiorstwa w każdym półroczu roku podatkowego.

Rokiem podatkowym jest każdy bieżący rok kalendarzowy.

§ 5. Za obrót podlegający opodatkowaniu uważa się sumę przychodu brutto za trunki sprzedane, wymienione lub wydane na kredyt w wyszynku, w drobnej sprzedaży i w handlu detalicznym, łącznie z przychodem brutto, uzyskanym z handlu jarmarcznego i wędrownego (obnośnego i rozwoźnego), o ile handel jarmarczny i wędrowny w danym razie nie stanowi przedmiotu osobnego przedsiębiorstwa według art. 19 i 20 ustawy z dn. 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. № 58, poz. 412).

§ 6. Przedsiębiorstwa, obowiązane do płacenia podatku (§ 2), a nieprowadzące ksiąg przepisanych kodeksem handlowym, winny prowadzić według wzoru B (Załącznik wzór B) „księgę obrotu trunkami” w języku polskim, starannie, bez poprawek, przekreśleń i podskrobań.

Do księgi tej, każdodziennie wpisywać należy:

- a) na przychód — trunki nabyte, wzgl. w wypadku przewidzianym w § 2 ustęp drugi — trunki wyprodukowane we własnej wytwórni, wydane do wyszynku, drobnej sprzedaży i handlu detalicznego na miejscu;
- b) na rozchód — trunki sprzedane, wymienione lub wydane na kredyt.

Miesięczne zamknięcia księgi obrotu w markach polskich winny być przeliczane na franki złote wedle przeciętnej wartości franka złotego za odnośny miesiąc, ogłaszanej w sposób określony rozporządzeniem z dn. 15 grudnia 1923 r. (Monitor Polski z 24 grudnia 1923 r. № 292, poz. 415) na zasadzie ustawy z dn. 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044). Bliższe przepisy o prowadzeniu ksiąg obrotu zawarte są w objaśnieniach wzoru B.

Księga obrotu winna być oparafowana przez sędziego pokoju, notariusza lub magistrat, wzgl. przez starostwo lub urząd gminy wiejskiej. Osoby i urzędy powołane do parafowania ksiąg obrotu winny, poczynając od 1925 r., dokonywać parafowania nowych ksiąg obrotu — tylko po okazaniu poprzednio oparafowanych ksiąg i po stwierdzeniu, że księgi te zostały zapisane do końca. W razie niezapisania do końca tych ksiąg winny wspomniane osoby i urzędy przekreślić strony wolne, czyniąc je niezdatnymi do użytku.

Przedsiębiorca jest obowiązany okazać do przejrzenia władzom i organom powołanym do wymiaru podatku księgi handlowe, księgi obrotu prowadzone według niniejszego rozporządzenia i księgi obrotu prowadzone według art. 50 ustawy z dn. 14 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. № 58, poz. 412), oraz księgi rejestrów i zapisków prowadzone na podstawie przepisów obowiązujących w zakresie państwowych podatków spożywczych, niemniej inne zapiski, posiadające znaczenie dla określenia obrotu przedsiębiorstwa.

Każde przedsiębiorstwo obowiązane jest przechowywać księgę obrotu dla celów kontroli przez trzy lata od daty zamknięcia księgi. Księgi obrotu nie mają siły dowodowej przyznanej księgom handlowym w § 23; do ksiąg obrotu nie odnosi się również postanowienie zawarte w ostatnim ustępie § 23.

Księgi obrotu nie będą uważane za księgi handlowe w myśl § 23, a prowadzenie ich nie zwalnia płatnika od obowiązku okazania innych ksiąg i zapisków władzom i organom powołanym do wymiaru podatku.

Nieprowadzenie ksiąg obrotu stosownie do przepisów niniejszego rozporządzenia, niemniej nieokazanie prowadzonych ksiąg obrotu powołanym władzom i organom spowoduje skutki, określone w art. 62—67 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747).

§ 7. Wymiaru i poboru podatku dokonywać będą na obszarze gmin miejskich magistraty, w gminach wiejskich i wogóle poza obszarem gmin miejskich wydziały powiatowe przy pomocy komisji szacunkowych, przyczem ma odpowiednie zastosowanie przepis art. 72 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r.

o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747).

§ 8. Po upływie każdego półrocza kalendarzowego składać należy władzom, wymienionym w § 7, według wzoru C (Załącznik: wzór C) pisemne zeznanie o obrocie trunkami, odrębnie co do każdego oddzielnego zakładu wyszynku, drobnej sprzedaży i handlu detalicznego trunków, a to:

- a) za pierwsze półrocze roku kalendarzowego w miesiącu lipcu tegoż roku;
 - b) za drugie półrocze roku kalendarzowego w miesiącu styczniu roku następnego.
- W zeznaniu o obrocie winno być podane:
- 1) imię i nazwisko przedsiębiorcy albo nazwa lub firma przedsiębiorstwa;
 - 2) miejsce zamieszkania (dokładny adres) przedsiębiorcy;
 - 3) przedmiot przedsiębiorstwa z dokładnym określeniem, którymi gałęziami działalności podlegającej opodatkowaniu zajmuje się przedsiębiorstwo, a mianowicie: wyszynkiem, drobną sprzedażą, względnie handlem detalicznym trunków (§ 1);
 - 4) miejsce wykonywania przedsiębiorstwa;
 - 5) ilość pokoi i sal, w których przedsiębiorstwo jest wykonywane, oraz ilość należących do przedsiębiorstwa składów trunków, tudzież liczba personelu, zatrudnionego w przedsiębiorstwie;
 - 6) rodzaj i kategoria do której przedsiębiorstwo na podstawie ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. № 58, poz. 412) zostało zaliczone dla otrzymania świadectwa przemysłowego;
 - 7) ogólna suma obrotu podlegającego opodatkowaniu (§ 5), osiągnięta osobno za każdy miesiąc w ciągu ubiegłego półrocza, podana w markach polskich z przeliczeniem na franki złote według przeciętnej wartości z każdego poszczególnego miesiąca, ogłaszanej w sposób, określony w § 6 ustęp trzeci;
 - 8) łączna suma uiszczanego podatku od obrotu, wymienionego w p. 7; dowody wpłat należy w oryginałach lub odpisach dołączać do zeznań;
 - 9) oświadczenie, czy prowadzone są księgi handlowe i czy na poparcie wykazanej sumy obrotu płatnik gotów jest przedstawić te księgi wraz z dokumentami i rachunkami;
 - 10) zapewnienie, że wszystkie przytoczone w zeznaniu dane oznajmiono według najlepszej wiedzy i sumienia;
 - 11) własnoręczny podpis osoby składającej zeznanie.

Magistrat (wydział powiatowy) prowadzi będzie osobny zapisek (rejestr) składanych zeznań w porządku chronologicznym i zopatrzywać zeznania liczbą kolejną.

§ 9. Właściciele względnie posiadacze przedsiębiorstw podlegających podatkowi winni po upływie każdego miesiąca kalendarzowego, najpóźniej do

dnia 15 następnego miesiąca — uiszczyć podatek przypadający od obrotu podlegającego opodatkowaniu (§ 5), osiągniętego w ubiegłym miesiącu, przeliczonego na franki złote zgodnie z postanowieniem, zawartem w § 6 ustęp trzeci.

Uiszczenie podatku, obliczonego zgodnie z postanowieniem, zawartem w poprzednim ustępie, uskutecznia się w markach polskich według wartości franka złotego w dniu zapłaty.

W razie zwłoki będą pobierane odsetki za zwłokę, oraz koszty egzekucyjne według norm obowiązujących przy podatkach państwowych.

Wpłata następuje do kasy magistratu (wydziału powiatowego), który jest powołany do wymiaru podatku (§ 7) i zostaje zapisana do księgi biorczej według wzoru D (Załącznik: wzór D).

Magistraty (wydziały powiatowe) winny sumy, wpłacone w ciągu tygodnia kalendarzowego tytułem podatku i kar (odsetek) za zwłokę, wypłacić w ciągu dalszych dni 7-iu uprawnionemu samorządowi wojewódzkiemu, wzgl. aż do czasu wprowadzenia go w życie—a) w b. dz. rosyjskiej najbliższej kasie skarbowej na dz. 6 § 10 poz. 11 a budżetu przychodów Min. Skarbu, b) w b. dz. austriackiej najbliższej kasie skarbowej na rachunek kasy skarbowej we Lwowie (§ 52 instrukcji dla kas skarbowych Dz. Urz. Min. Sk. № 45, z 1921 r. poz. 565) celem umorzenia zaliczek udzielonych Tymczasowemu Wydziałowi Samorządowemu ze Skarbu Państwa na pokrycie wydatków, połączonych ze spełnianiem zadań, przewidzianych w ustawie z dnia 30 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 11, poz. 61), a po umorzeniu tych zaliczek celem przekazywania bezpośrednio Tymcz. Wydz. Samorz. i c) w b. dz. pruskiej właściwemu krajowemu związkowi komunalnemu.

Jako zwrot kosztów i wymiaru poboru mogą magistraty (wydziały powiatowe) powołane do wymiaru podatku (§ 7) pobierać 10% sum wypłaconych z tytułu podatku i kar (odsetek) za zwłokę.

§ 10. Przepisom, zawartym w §§ 6, 8 i 9, nie podlegają właściciele, wzgl. posiadacze przedsiębiorstw kategorii niższych, niż pierwsze dwie kategorie przedsiębiorstw handlowych i pierwsze pięć kategorii przedsiębiorstw przemysłowych.

Płatnicy ci mogą jednak składać zeznania o obrocie w trybie i terminach, określonych w § 8, z tą zmianą, że zeznania winny obejmować sumę obrotu osiągniętego w ciągu ubiegłego półrocza, podaną w markach polskich z przeliczeniem na franki złote według przeciętnej wartości z ubiegłego półrocza, ogłaszanej w sposób, określony w § 6 ustęp trzeci.

Wymienieni płatnicy mogą również prowadzić księgi obrotu trunkami według § 6 i wpłacać podatki w terminach, określonych w § 9, a w takim razie przepisy § 8 i 9 mają pełne zastosowanie.

Zeznania o obrocie wniesione należycie przez płatników wymienionych w ustępach poprzednich, nadają im prawo do korzystania z uprawnień, przewidzianych w § 23 ustęp trzeci.

§ 11. Sprawdzanie i ustalanie obrotu podlegającego opodatkowaniu, oraz wymiar podatku należy

w pierwszej instancji do magistratu (wydziału powiatowego) przy pomocy komisji szacunkowej, w drugiej instancji do władz nadzorczych nad samorządem miejskim (powiatowym), przy pomocy komisji odwoławczej.

§ 12. Przy magistracie (wydziale powiatowym) ustanawia się komisję szacunkową, przy wydziale wojewódzkim—a aż do czasu wprowadzenia w życie samorządu wojewódzkiego—przy wojewodzie (delegacie rządu w Wilnie) komisję odwoławczą.

Przy Ministrze Spraw Wewnętrznych ustanawia się komisję odwoławczą do rozstrzygnięcia odwołań w sprawie podatku opłacanego przez przedsiębiorstwa, wykonywane na obszarze m. st. Warszawy.

W miarę potrzeby może być w większych miastach i w większych powiatach utworzona za zgodą wojewody, działającego w porozumieniu z dyrektorem izby skarbowej, większa ilość komisji szacunkowych, zaś w większych województwach za zgodą Ministra Spraw Wewnętrznych, działającego w porozumieniu z Ministrem Skarbu, większa ilość komisji odwoławczych.

Niemniej wszakże może być ustanowiona jedna komisja szacunkowa dla wydziału powiatowego i magistratów miast niewydziałonych—wszystkich lub niektórych—z siedzibą przy wydziale powiatowym na podstawie zezwolenia wojewody w porozumieniu z dyrektorem izby skarbowej.

O zarządzeniach wymienionych w poprzednich dwóch ustępach należy ogłosić w drodze publicznego obwieszczenia, które wywieszane być winno w lokalach odnośnych magistratów i wydziału powiatowego.

§ 13. Komisja szacunkowa składa się z przewodniczącego, którym jest z urzędu prezydent miasta (burmistrz), wzgl. przewodniczący wydziału powiatowego (ten ostatni także w wypadku, przewidzianym w § 12 ustęp czwarty) lub zastępca każdego z nich, z wyznaczonego przez dyrektora izby skarbowej przedstawiciela właściwego urzędu podatków bezpośrednich lub właściwego urzędu akcyz i monopolii, tudzież z 4 do 8 członków i tyluż zastępców powołanych o ile możliwości z grona płatników podatku.

Skład i członków komisji szacunkowych i jej zastępców ustanawia wojewoda (delegat rządu w Wilnie) na wniosek prezydenta (burmistrza), wzgl. przewodniczącego wydziału powiatowego (tego ostatniego także w wypadku, przewidzianym w § 12 ustęp czwarty) z listy kandydatów, przedstawionej przez izbę handlową i przemysłową, a w b. dz. rosyjskiej przez stowarzyszenie kupców polskich w Warszawie, centralę związku kupców w Warszawie i związek restauratorów Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie.

Mianowanie członków winno być przeprowadzone w ten sposób, by w skład komisji szacunkowych wchodziło o ile możliwości płatnicy podatku obznajmieni ze stosunkami miejscowymi.

§ 14. Komisja odwoławcza składa się z przewodniczącego, którym jest z urzędu wojewoda (delegat rządu w Wilnie), z dyrektorem izby skarbowej lub zastępcy każdego z nich, tudzież z 8 do 12 człon-

ków i tyluż zastępców powołanych o ile możliwości z grona płatników podatku.

Skład i członków komisji odwoławczej i ich zastępców ustanawia Minister Spraw Wewnętrznych na wniosek wojewody (delegata rządu w Wilnie) z listy kandydatów, przedstawionej przez izbę handlową i przemysłową, wzgl. w b. dz. rosyjskiej przez organizację i stowarzyszenie, wymienione w § 13.

§ 15. Komisja odwoławcza dla m. st. Warszawy składa się z przewodniczącego, delegowanego przez Ministra Spraw Wewnętrznych, z przedstawiciela Ministra Skarbu lub zastępcy każdego z nich i z 8—16 członków i tyluż zastępców powołanych o ile możliwości z grona płatników podatku.

Skład i członków komisji i ich zastępców ustanawia Minister Spraw Wewnętrznych na wniosek magistratu z listy kandydatów, przedstawionej przez stowarzyszenie kupców polskich w Warszawie, stowarzyszenie kupców winno-kolonjalnych w Warszawie, centralę Związku kupców w Warszawie i związek restauratorów Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie.

§ 16. W nieprzekraczalnym terminie do końca marca 1924 r. instytucje, wymienione w §§ 13, 14 i 15, przedkładają listy kandydatów na członków komisji szacunkowych i odwoławczych, a to na członków komisji szacunkowej za pośrednictwem magistratu (wydziału powiatowego), komisji odwoławczej w województwach za pośrednictwem wojewody (delegata rządu w Wilnie), na członków komisji odwoławczej przy Ministrze Spraw Wewnętrznych za pośrednictwem magistratu m. st. Warszawy.

Osoby powołane na członków komisji otrzymują odpowiednie zawiadomienia.

§ 17. Jeżeli instytucje i organy komunalne, powołane do przedstawiania kandydatów na członków i ich zastępców, nie przedstawią kandydatów w wyznaczonym terminie, to członków i ich zastępców mianuje wojewoda (delegat rządu w Wilnie) wzgl. Minister Spraw Wewnętrznych według własnego wyboru.

§ 18. Członków komisji szacunkowych i odwoławczych powołuje się na okres czteroletni.

Po upływie każdego dwulecia ustępuje połowa członków i ich zastępców. Ustępujących po raz pierwszy wyznacza los. Ustępujący mogą być ponownie powołani.

§ 19. Na członków komisji szacunkowych mogą być powoływane osoby, które korzystają z pełni praw cywilnych i politycznych i nie były prawomocnie skazane na karę za przestępstwa, przewidziane art. 62, 63 i 64 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747), oraz art. 96, 106 i 107 ustawy z dn. 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. № 58, poz. 412).

Mandat członka komisji szacunkowej, wzgl. odwoławczej gasnie, gdy a) jego posiadacz utracił warunki przewidziane w poprzednim ustępie, b) nie był obecny na trzech z rzędu posiedzeniach komisji i nieobecności swej nie usprawiedliwił.

§ 20. Przepisy art. 65, 67, 69, 70, 71 i 72 ustawy z dn. 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. № 58, poz. 412) mają odpowiednie zastosowanie.

§ 21. Członkom komisji szacunkowych i odwoławczych zwraca się koszt przejazdu, spowodowany przybyciem na posiedzenie. Koszt ten, jako wydatek związany z wymiarem podatku, pokrywa gmina miejska (powiatowy związek komunalny) powołana do wymiaru podatku — z 10% wpływów podatkowych i kar, przypadających w myśl § 10 i 36. W wypadku, przewidzianym w § 12 ustęp czwarty, koszt ten rozdziela się w równych częściach między wydział powiatowy i magistrat.

§ 22. Zeznania o obrocie, składane w myśl § 8 i 10, sprawdza magistrat (wydział powiatowy), posilkując się przy tem wszelkimi posiadanymi materiałami, a także danymi, zebranymi na podstawie art. 44 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747) i przygotowuje wnioski dla komisji.

Magistrat (wydział powiatowy) przygotowuje również na podstawie wskazanych w ustępie poprzednim materiałów i danych wnioski o obrotach tych przedsiębiorstw, co do których nie złożono zeznań wbrew § 8 niniejszego rozporządzenia.

Dla każdego oddzielnego przedsiębiorstwa podlegającego podatkowi zakłada magistrat (wydział powiatowy) arkusz wymiarowy według załączonego wzoru E. (Załącznik: wzór E).

§ 23. Wnioski, przygotowane w myśl § 22, składa pod obrady komisji szacunkowej jej przewodniczący.

W razie potrzeby komisja ma prawo powoływać na swe posiedzenia rzeczoznawców, którzy przed przystąpieniem do swej czynności, mają złożyć przyrzeczenie, iż obowiązki swe spełniać będą według najlepszej wiedzy i sumienia, oraz że zachowają w ścisłej tajemnicy wszystkie powzięte w komisji wiadomości o położeniu majątkowym płatników.

Jeżeli na poparcie wykazanego w zeznaniu obrotu płatnik wyraził gotowość przedstawienia ksiąg handlowych wraz z dokumentami i rachunkami, komisja szacunkowa nie może ustalić obrotu odmiennie od zeznania, jeśli księgi nie zostały uznane za nieprawidłowe lub nierzetelne. Przy badaniu ksiąg ma prawo być obecny płatnik lub jego zastępca.

Na podstawie uchwał komisji magistrat (wydział powiatowy) wymierza przypadający podatek.

Nieprzyjęcie obrotu wykazanego w księgach winno być protokularnie przez komisję stwierdzone i uzasadnione. Odpis tego uzasadnienia doręcza się płatnikowi łącznie z nakazem płatniczym (§ 24).

§ 24. O ustalonych kwotach obrotów i przypadającego do uiszczenia podatku magistrat (wydział powiatowy) zawiadamia płatników, rozsyłając indywidualne nakazy płatnicze według wzorów F i G. (Załączniki: wzory F i G).

W nakazach tych winien być również wskazany termin i tryb wnoszenia odwołań.

Wydziały powiatowe mogą przy rozsyłaniu nakazów płatniczych posługiwać się zarządami gmin wiejskich, w b. dz. pruskiej na obszarach dworskich przelożonemi tych obszarów.

§ 25. Prace komisji szacunkowych winny być prowadzone w ten sposób, by nakazy płatnicze były rozsyłane w następujących terminach:

- a) nakazy płatnicze, dotyczące obliczenia podatku za pierwsze półrocze roku podatkowego, — najpóźniej do 15 września tegoż roku;
- b) nakazy płatnicze, dotyczące obliczenia podatku za drugie półrocze roku podatkowego, — najpóźniej do 15 marca roku następnego.

W razie rozesłania nakazów płatniczych po 15 września wzgl. po 15 marca, terminy, oznaczone w § 30, mają być odpowiednio przedłużone, co zaznaczone być winno w obwieszczeniach, przewidzianych w § 26 niniejszego rozporządzenia.

§ 26. Równocześnie z rozesłaniem nakazów płatniczych magistrat (wydział powiatowy) zawiadamia płatników za pomocą publicznego obwieszczenia o dniu rozesłania nakazów płatniczych oraz o terminie i o trybie wnoszenia odwołań (§ 30 i 31).

Obwieszczenie to należy wywiesić w lokalu magistratu (wydziału powiatowego) najpóźniej w terminach, oznaczonych w § 25, oraz ew. zamieścić w dziennikach miejscowych.

§ 27. Magistrat (wydział powiatowy) sporządza w 2 egzemplarzach imienne listy płatników (wzór H) (Załącznik: wzór H) według gmin, wzgl. dzielnic miejskich z oznaczeniem kwot ustalonego obrotu i przypadającego podatku. W ten sposób sporządzone listy wywieszają się w pomieszczeniu magistratu (wydziału powiatowego) i przesyła się do urzędów gminnych, wzgl. do dzielnicowych urzędów miejskich celem wyłożenia ich na przeciąg 4 tygodni w miejscu dostępnym dla publiczności.

§ 28. Podatek, nieuiszczony przez płatników, wymienionych w § 10 ustęp pierwszy, w terminach określonych w § 9, wymierzony przez magistrat (wydział powiatowy) winien być uiszczony:

- a) za pierwsze półrocze roku podatkowego — najpóźniej do 15 października tegoż roku;
- b) za drugie półrocze roku podatkowego — najpóźniej do 15 kwietnia roku następnego.

Postanowienia, zawarte w § 9, mają odpowiednie zastosowanie.

§ 29. Przedsiębiorstwom podlegającym podatkom, a z jakichkolwiek powodów wcale nie pociągniętym do opodatkowania, w terminach, oznaczonych w niniejszym rozporządzeniu, — wymierza się podatek dodatkowy. Może być również dodatkowo wymierzony podatek, jeśli na skutek później ujawnionych okoliczności pierwotny wymiar okazał się za niskim.

Magistrat (wydział powiatowy) zawiadamia płatnika o wymiarze indywidualnie, a podatek winien być uiszczony pod rygorem, wymienionym w § 9 ustęp trzeci, w ciągu dni ośmiu po doręczeniu zawiadomienia.

§ 30. Od ustalonych sum obrotów i wymierzonych kwot podatku mogą być wnoszone odwołania za pośrednictwem magistratu (wydziału powiatowego) do władz nadzorczych, wskazanych w art. 48 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747) w następujących terminach:

- 1) przez płatników, o których mowa w § 29 niniejszego rozporządzenia, w ciągu dni czterech licząc od dnia następnego po doręczeniu zawiadomienia;
- 2) przez wszystkich innych płatników:
 - a) co do sum obrotu i kwot podatku, wymierzonych za pierwsze półrocze roku podatkowego, — najpóźniej do 15 października tego roku;
 - b) co do sum obrotu i kwot podatku, wymierzonych za drugie półrocze roku podatkowego, — najpóźniej do 15 kwietnia następnego roku.

Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku wpłacenia podatku w przepisany terminie.

Spóźnionym odwołaniom magistrat (wydział powiatowy) nie nadaje dalszego biegu, o czym płatnika zawiadomić należy.

Władzami powołanymi do rozstrzygnięcia odwołań i decydującymi ostatecznie są władze nadzorcze wskazane w art. 48 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747). O ile według tego przepisu powołanym do rozstrzygnięcia odwołań i decydującym ostatecznie w zastępstwie wydziałów wojewódzkich jest Minister Spraw Wewnętrznych, to aż do czasu wprowadzenia w życie samorządu wojewódzkiego — przelewa się niniejszem jego uprawnienia w tym zakresie na Wojewodów (Delegata Rządu w Wilnie).

§ 31. Prawo wniesienia odwołania nie przysługuje temu płatnikowi, który wbrew przepisom § 8 rozporządzenia bądź wcale nie złożył zeznania o obrocie, bądź też złożył je po terminie.

Odwołanie takiego płatnika nie podlega rozpoznaniu, o czym należy go zawiadomić.

§ 32. Przewodniczącemu komisji szacunkowej służy prawo zgłoszenia sprzeciwu przeciw uchwałom komisji szacunkowej w terminie 7-dniowym od dnia następnego po powzięciu uchwały.

Do sprzeciwu tego mają odpowiednie zastosowanie postanowienia, zawarte w art. 87 ustępy: drugi, trzeci i czwarty ustawy z dn. 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. № 58, poz. 412), oraz w § 43 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 27 czerwca 1923 r. w celu wykonania wspomnianej ustawy (Dz. U. R. P. № 67, poz. 522).

§ 33. Do praw i obowiązków władzy nadzorczej, powołanej do rozstrzygnięcia odwołań, wzgl. komisji odwoławczej i jej przewodniczącego mają odpowiednie zastosowanie przepisy, zawarte w art. 88, 89, 90 i 91 ustawy z dn. 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U.

R. P. № 58, poz. 412) i w art. 44 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747).

Magistrat (wydział powiatowy) bada konkretne zarzuty odwołania, przeprowadza w razie potrzeby uzupełniające dochodzenia i akta sprawy wraz z wnioskiem komisji szacunkowej, względnie z własnym wnioskiem przesyła właściwej władzy nadzorczej — najpóźniej w terminie 30-dniowym od dnia otrzymania odwołania.

§ 34. Podatek korzysta z ustawowego pierwszeństwa zaspokojenia z całego majątku ruchomego należącego do przedsiębiorstwa, obłożonego tym podatkiem.

§ 35. Nadmiernie lub niewłaściwie wpłacone kwoty podatku podlegają zwrotowi na podstawie zarządzeń magistratu (wydziału powiatowego).

Magistraty (wydziały powiatowe) są władne umarzać należności podatkowe na skutek decyzji władz odwoławczych (§ 30) i Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Umorzenie należności z innych przyczyn może nastąpić tylko w porozumieniu z właściwym wydziałem wojewódzkim — a aż do wprowadzenia samorządu wojewódzkiego w życie — w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu w b. dzielnicy rosyjskiej, z Tymczasowym Wydziałem Samorządowym w b. dzielnicy austriackiej i z właściwym krajowym związkami komunalnymi w b. dzielnicy pruskiej.

§ 36. W wyjątkowych wypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu władny jest darować skutki niedotrzymania wszelkich terminów, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ministrowi Skarbu służy prawo przeniesienia powyższych uprawnień w tym zakresie na bezpośrednio podległe im władze.

§ 37. Pod względem wymiaru i poboru kar, oraz postępowania karnego mają zastosowanie przepisy, zawarte w art. 62—67 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747), z tem, że:

- a) za wykroczenia porządkowe przeciwko przepisom o wymiarze i poborze wojewódzkiego podatku od obrotu trunkami w wyszynku, w drobnej sprzedaży i w handlu detalicznym w wypadkach, przewidzianych w art. 67 wspomnianej ustawy, podlegają karze porządkowej do wysokości 345,9 franków złotych;
- b) wymiaru i poboru kar pieniężnych w wypadkach, przewidzianych w art. 65 i 67 powołanej ustawy, dokonywać będą na rzecz samorządu wojewódzkiego, a aż do wprowadzenia

go w życie, na rzecz Skarbu Państwa w b. dz. rosyjskiej, Tymczasowego Wydziału Samorządowego w b. dz. austriackiej i krajowych związków komunalnych w b. dz. pruskiej — na obszarze gmin miejskich — magistraty, poza obszarem tych gmin — wydziały powiatowe. Wzór księgi bierczej załącza się pod I (Załącznik: wzór I).

Jako zwrot kosztów wymiaru i poboru kar mogą gminy miejskie (powiatowe związki komunalne) pobierać 10% z sum wypłaconych uprawnionym (§ 9 ustęp piąty) z tytułu ściągniętych kar pieniężnych.

Do kosztów wymiaru i poboru kar należą wszelkiego rodzaju koszty i wydatki z powodu sądowego postępowania karnego, o ileby sprawy karne podpadły pod orzecznictwo sądów.

§ 38. Egzekucja podatku, odsetek za zwłokę i kar pieniężnych, określonych w art. 62, 63 i 67 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747), oraz kosztów egzekucji odbywa się według postanowień, zawartych w art. 55 wspomnianej ustawy.

Do wymienionych w ustępie poprzednim należności mają odpowiednie zastosowanie przepisy, zawarte w art. 9 ustawy z dn. 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044) i w rozporządzeniu wykonawczym do tegoż artykułu z dn. 26 stycznia 1924 r. Przepisy tej ustawy mają także odpowiednie zastosowanie w stosunku do magistratów (wydziałów powiatowych), które nie dotrzymały terminów wypłat, określonych w § 9 ustęp piąty.

§ 39. Aż do wprowadzenia w życie samorządu powiatowego na ziemiach Spisza i Orawy — prawa i obowiązki wydziału powiatowego wykonywać będzie starosta pow. spisko-orawskiego.

§ 40. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1924 r.

W związku z wydaniem niniejszego rozporządzenia tracą stosownie do postanowień art. 25 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. z dniem 31 grudnia 1923 r. moc w b. dz. austriackiej: ustawa z dn. 20 grudnia 1905 r. o pobieraniu na obszarze b. Galicji opłat szynkarskich (Dz. Ust. Kraj. № 11 z 1906 r.) i ustawa z dn. 13 lutego 1903 r. o pobieraniu na tymże obszarze opłaty konsumcyjnej od piwa (Dz. U. R. P. № 24), oraz ustawy z dn. 26 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 90, poz. 831).

Oplaty szynkarskie i opłaty od piwa przypadające jeszcze za czas do 31 grudnia 1923 r. będą wymierzone i ściągnięte w myśl ustaw dotychczas obowiązujących i w sposób dotychczasowy.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sołtan*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Wzór A.

Zgłoszenie przyjęto.....

Liczba zapisku (rejestr).....

Do

Magistratu m.....(Wydziału Powiatowego)

w.....

Z G Ł O S Z E N I E

przedsiębiorstwa obowiązane do uiszczenia wojewódzkiego podatku od wyszynku, drobnej sprzedaży i handlu detalicznego trunkami.

(Art. 25 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych Dz. U. R. P. № 94, poz. 747 i § 3 pierwszego rozporządzenia wykonawczego do tejże ustawy).

1.	Imię i nazwisko przedsiębiorcy, wzgl. nazwa lub firma	
2.	Przedmiot przedsiębiorstwa (wyszynk trunków, drobna sprzedaż trunków, handel detaliczny trunkami).	
3.	Miejsce wykonywania przedsiębiorstwa	
4.	Miejsce zamieszkania przedsiębiorcy.	

....., dnia.....192..... roku

Podpis

(Strona 1).

Wzór B.

KSIĘGA OBROTU TRUNKAMI

spirytusem, wyrobami wódczanemi, winem, półwinem, winem sztucznem, winem owocowem, miodem, napojami miodowemi i piwem.

(Art. 25 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych Dz. U. R. P. № 94, poz. 747 i § 6 pierwszego rozporządzenia wykonawczego do tejże ustawy).

(Strona 2).

Przychód.

Data	№ rachunku (faktury)	NAZWISKO lub firma dostawcy	Rodzaj towaru	Ilość	Cena jednostkowa w markach polskich	Przeciętna wartość franka złotego za odnośny miesiąc	Poszczególne sumy dziennego przychodu w markach polskich	Łączna suma miesięcznego przychodu w markach polskich	Łączna suma miesięcznego przychodu we frankach złotych w/g przeciętnej wartości franka złotego za odnośny miesiąc

(Strona 3).

Rozchód.

Data	T R E Ś Ć	Przeciętna wartość franka złotego za odnośny miesiąc	Łączna suma dziennego targu w markach polskich	Łączna suma miesięcznego targu w markach polskich	Łączna suma miesięcznego targu we frankach złotych w/g przeciętnej wartości franka złotego za odnośny miesiąc

(Strona 4).

O B J A Ś N I E N I E.

Księga obrotu trunkami prowadzoną jest przez przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, zajmujące się wyszynkiem, drobną sprzedażą i handlem detalicznym, spirytusem, wyrobami wódczanymi, winem, półwinem, winem sztucznym, winem owocowym, miodem, napojami miodowymi i piwem.

Wyszynkiem jest sprzedaż wymienionych trunków bez względu na ich ilość do spożycia w lokalu przedsiębiorstwa.

Za drobną sprzedaż uważa się sprzedaż wyszczególnionych trunków bezpośrednio spożywcom — jednak nie do spożycia w lokalu przedsiębiorstwa — w naczyniach otwartych lub zamkniętych w sposób w handlu nie używany, a to w ilościach poniżej 25 litrów spirytusu i wyrobów wódczanych, a poniżej 50 litrów innych trunków.

Za handel detaliczny uważa się sprzedaż wymienionych trunków bezpośrednio spożywcom — jednak nie do spożycia w lokalu przedsiębiorstwa — w naczyniach zamkniętych sposobem w handlu używanym, a to w ilościach poniżej 10 litrów piwa lub poniżej 50 litrów innych trunków.

Przedsiębiorstwa handlowe pierwszych dwóch kategorii i przedsiębiorstwa przemysłowe pierwszych pięciu kategorii są obowiązane, inne zaś uprawnione prowadzić księgę obrotu, do której każdodziennie zapisują:

- a) po stronie przychodu: pełną wartość nabytego towaru, uwidaczniając datę nabycia, nazwisko wzgl. firmę dostawcy, № rachunku (faktury), otrzymanego od dostawcy, rodzaj, ilość lub wagę i cenę jednostkową nabytego towaru oraz ogólną kwotę, na jaką opiewa rachunek;
- b) po stronie rozchodu: pełny targ dzienny, osiągnięty z wyszynku, w drobnej sprzedaży i w handlu detalicznym trunkami.

Księga obrotu ma być otwarta po stronie przychodu wartością remanentu początkowego, a zamknięta po stronie rozchodu wartością remanentu końcowego.

Numery rachunku po stronie przychodu i ewentualne numery bloczków lub rachunków po stronie

rozchodu należy podać według numeracji, przyjętej w księdze obrotu, prowadzonej na podstawie art. 50 ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. № 58, poz. 412).

Miesięczne zamknięcia księgi obrotu w markach polskich winny być przeliczane na franki złote wedle przeciętnej wartości franka złotego za odnośny miesiąc, ogłaszanej w sposób określony rozporządzeniem z dnia 15 grudnia 1923 r. (Monitor Polski z 24 grudnia 1923 r. № 292, poz. 415) na zasadzie ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044).

O ile przy zapisach zajdą pomyłki, należy zapis omyłkowy przekreślić atramentem czerwonym, a nad zakreślonym uskutecznić zapis prawidłowy. Okoliczność tę stwierdzić należy datą i podpisem osoby, która poprawki dokonała.

Księga obrotu winna być oparafowana przez sędziego pokoju, notariusza lub magistrat, względnie przez starostwo lub urząd gminy wiejskiej. Osoby i urzędy powołane do parafowania ksiąg obrotu winny, poczynając od 1925 r., dokonywać parafowania nowych ksiąg obrotu — tylko po okazaniu poprzednio oparafowanych ksiąg i po stwierdzeniu, że księgi te zostały zapisane do końca. W razie niezapisania do końca tych ksiąg winny wspomniane osoby i urzędy przekreślić strony wolne, czyniąc je niezdatnymi do użytku.

Przedsiębiorca obowiązany jest okazać księgę obrotu władzom i organom powołanym do wymiaru 3% podatku wojewódzkiego od wyszynku, drobnej sprzedaży i handlu detalicznego trunków.

Nieprowadzenie ksiąg obrotu stosownie do przepisów niniejszego rozporządzenia, niemniej nieokazanie prowadzonych ksiąg obrotu powołanym władzom i organom, spowoduje skutki, określone w art. 62—67 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747).

Każde przedsiębiorstwo obowiązane jest przechowywać księgę obrotu dla celów kontroli przez trzy lata od daty zamknięcia księgi.

Zeznanie przyjęto.....

Wzór C.

Liczba zapisku (rejestr).....

Do
Magistratu m..... (Wydziału Powiatowego)
w.....**ZEZNANIE O OBROTCIE****w celu obliczenia podatku wojewódzkiego od wyszynku, drobnej sprzedaży i handlu detalicznego trunkami za..... półrocze 192..... roku.**

(Art. 25 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych Dz. U. R. P. № 94 poz. 747, oraz § 8 i 10 pierwszego rozporządzenia wykonawczego do tejże ustawy).

1. Imię i nazwisko przedsiębiorcy albo nazwa lub firma przedsiębiorstwa:	
2. Miejsce zamieszkania (dokładny adres przedsiębiorcy):	
3. Przedmiot przedsiębiorstwa z dokładnym określeniem, której gałęziami działalności, podlegającej opodatkowaniu, zajmuje się przedsiębiorstwo, a mianowicie: wyszynkiem, drobną sprzedażą, handlem detalicznym:	
4. Miejsce wykonywania przedsiębiorstwa:	
5. Ilość pokoi i sal, w których przedsiębiorstwo jest wykonywane, oraz ilość należących do przedsiębiorstwa składów, trunków tudzież liczba personelu, zatrudnionego w przedsiębiorstwie:	
6. Rodzaj i kategoria, do której przedsiębiorstwo na podstawie ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. № 58 poz. 412) dla otrzymania świadectwa przemysłowego zostało zaliczone:	
7. Ogólna suma obrotu osiągniętego w ciągu ubiegłego półrocza. Co do przedsiębiorstw zaliczonych do pierwszych 2 kategorii handlowych i pierwszych 5 kategorii przemysłowych należy wykazać obrót za każdy miesiąc oddzielnie, podając go w markach polskich z przerachowaniem na franki złote według przeciętnej wartości franka złotego w każdym poszczególnym miesiącu. Przedsiębiorstwa zaliczone do kategorii niższych niż pierwsze dwie kategorie przedsiębiorstw handlowych i pierwsze pięć kategorii przedsiębiorstw przemysłowych, o ile właściciele, względnie posiadacze ich nie prowadzą ksiąg obrotu według par. 6 i nie wpłacają podatku w terminach, określonych w § 9, winny wykazać obrót za całe półrocze, podając go w markach polskich z przerachowaniem na franki złote według przeciętnej wartości franka złotego z ubiegłego półrocza:	
8. Łączna suma uiszczonego podatku od obrotu, wymienionego w p. 7, podana w markach polskich i we frankach złotych:	
9. Oświadczenie czy prowadzone są księgi handlowe i czy na pokrycie wykazanej sumy obrotu płatnik gotów jest przedstawić te księgi wraz z dokumentami i rachunkami:	

Zapewniam, że wszystkie przytoczone wyżej dane oznajmiono według najlepszej wiedzy i sumienia
dn..... 192..... roku.

Do niniejszego zeznania dołącza się..... dowodów wpłat podatku.

(Własnoręczny podpis zeznającego).

W Y C I Ą G

z ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 94 poz. 747) i pierwszego rozporządzenia wykonawczego do tejże ustawy.

Art. 25 Ustawy.

1. Na rzecz samorządu wojewódzkiego pobierać się będzie od dn. 1 stycznia 1924 r. obok państwowego podatku przemysłowego i komunalnych dodatków do tego podatku, przewidzianych w art. 8, osobny podatek wojewódzki w wysokości 3% od obrotu trunkami w wyszynku i w drobnej sprzedaży trunków.

2. Za wyszynk i drobną sprzedaż trunków należy uważać w rozumieniu niniejszej ustawy:

- a) sprzedaż spirytusu, wyrobów wódczanych, wina, półwina, wina sztucznego, wina owocowego, moszczu owocowego, miodu, napojów miodowych i piwa do spożycia w lokalu przedsiębiorstwa;
- b) sprzedaż trunków wymienionych pod a) bezpośrednio spożywcom, jednak nie do spożycia w lokalu przedsiębiorstwa, w naczyniach otwartych lub zamkniętych w sposób, w handlu nieużywany, a to w ilościach poniżej 25 litrów spirytusu i wyrobów wódczanych, a poniżej 50 litrów innych trunków;
- c) sprzedaż trunków wymienionych pod a) bezpośrednio spożywcom, jednak nie do spożycia w lokalu przedsiębiorstwa, w naczyniach zamkniętych sposobem, w handlu używanym, a to w ilościach poniżej 10 litrów piwa, względnie poniżej 50 litrów innych trunków.

3. Wymiaru i poboru podatków oraz wymiaru kar pieniężnych w wypadkach, przewidzianych w art. 65 i 67, dokonywać będą na rzecz samorządu wojewódzkiego na obszarze gminy miejskiej zarządy tychże gmin, poza ich obszarem — wydziały powiatowe. Tytułem zwrotu kosztów za wspomniane czynności mogą gminy miejskie, względnie powiatowe związki komunalne, pobierać 10% sum, wypłaconych samorządowi wojewódzkiemu z tytułu podatku i kar pieniężnych.

4. Przy wymiarze podatku mają odpowiednie zastosowanie przepisy ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. № 58 poz. 412). Rozporządzenie wykonawcze ustali postępowanie przy wymiarze i poborze podatku oraz określi sposób mianowania członków i skład komisji szacunkowych i odwoławczych, powołanych do współdziałania przy wymiarze podatku.

5. Aż do wprowadzenia w życie samorządu wojewódzkiego podatek, określony w ust. 1, pobierany będzie na rzecz Skarbu Państwa w b. dzielnicy rosyjskiej; na rzecz Skarbu Państwa na pokrycie wydatków w b. dzielnicy austriackiej — połączonych ze spełnieniem zadań, przewidzianych w ustawie z dnia 30 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 11 poz. 61), a w b. dzielnicy pruskiej na rzecz krajowych związków komunalnych na rachunek dotacji, wymienionych w art. 35 ust. 2.

6. Ustawę z dn. 20 grudnia 1905 r. o pobieraniu na obszarze b. Galicji opłat szynkarskich (Dz. Ust. Kraj. z 1906 r. № 11) oraz ustawę z dn. 13 lu-

tego 1903 r. o pobieraniu na tymże obszarze opłaty konsumcyjnej od piwa (Dz. Ust. Kraj. № 24), jak wreszcie ustawę z dnia 26 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 90, poz. 831) uchyla się z dniem 31 grudnia 1923 r.

§ 2 pierw. rozporz. wykonaw.

Do uiszczenia podatku obowiązani są właściciele, względnie posiadacze:

- a) przedsiębiorstw handlowych, trudniących się wyszynkiem, drobną sprzedażą lub handlem detalicznym trunków, wymienionych w § 1;
- b) przedsiębiorstw przemysłowych, o ile wykonywują wyszynk, drobną sprzedaż lub handel detaliczny, w wymienionych w § 1 trunków własnego wyrobu, bezpośrednio z zakładu przemysłowego bez urządzenia osobnego pomieszczenia dla wyszynku, drobnej sprzedaży lub handlu detalicznego.

Art. 11 i art. 14 ust. 1 ustawy z dn. 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. № 58, poz. 412) mają odpowiednie zastosowanie.

Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzone jest na wspólny rachunek kilku osób są one solidarnie obowiązane do uiszczenia podatku.

§ 4.

Za podstawę do obliczania podatku służy obrót, osiągnięty w wyszynku, w drobnej sprzedaży i w handlu detalicznym trunków przez przedsiębiorstwa handlowe pierwszych dwóch kategorii i przemysłowe pierwszych pięciu kategorii — w każdym miesiącu, a przez inne przedsiębiorstwa w każdym półroczu roku kalendarzowego.

Rokiem podatkowym jest każdy bieżący rok kalendarzowy.

§ 5.

Za obrót podlegający opodatkowaniu uważa się sumę przychodu brutto za trunki sprzedane, wymienione lub wydane na kredyt w wyszynku, w drobnej sprzedaży i w handlu detalicznym łącznie z przychodem brutto, uzyskanym z handlu jarmarcznego i wędrownego (obnośnego i rozwoźnego), o ile handel jarmarczny i wędrowny w danym razie nie stanowi przedmiotu osobnego przedsiębiorstwa według art. 19 i 20 ustawy z dn. 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. № 58, poz. 412).

§ 8.

Po upływie każdego półrocza kalendarzowego składać należy władzom, wymienionym w § 7, według wzoru C, pisemnie zeznanie o obrocie trunkami, odrębnie co do każdego zakładu wyszynku, drobnej sprzedaży i handlu detalicznego trunkami, a to:

- a) za pierwsze półrocze roku kalendarzowego w miesiącu lipcu tegoż roku;

- b) za drugie półrocze roku kalendarzowego w miesiącu styczniu roku następnego.

W zeznaniu o obrocie powinno być podane:

- 1) imię i nazwisko przedsiębiorcy, albo nazwa lub firma przedsiębiorstwa;
- 2) miejsce zamieszkania (dokładny adres) przedsiębiorcy;
- 3) przedmiot przedsiębiorstwa z dokładnym określeniem, któremi gałęziami działalności podlegającej opodatkowaniu zajmuje się przedsiębiorstwo, a mianowicie: wyszynkiem, drobną sprzedażą, wzgl. handlem detalicznym trunków (§ 1);
- 4) miejsce wykonywania przedsiębiorstwa;
- 5) ilość pokoi i sal, w których przedsiębiorstwo jest wykonywane oraz ilość należących do przedsiębiorstwa składów trunków, tudzież liczba personelu, zatrudnionego w przedsiębiorstwie;
- 6) rodzaj i kategoria, do której przedsiębiorstwo na podstawie ustawy z dn. 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. № 58, poz. 412) zostało zaliczone dla otrzymania świadectwa przemysłowego;
- 7) ogólna suma obrotu podlegającego opodatkowaniu (§ 5) osiągnięta osobno za każdy miesiąc w ciągu ub. półrocza podana w markach polskich z przeliczeniem na franki złote według przeciętnej wartości z każdego poszczególnego miesiąca ogłaszanej w sposób, określony w § 6 ustęp trzeci;
- 8) łączna suma uiszczanego podatku od obrotu, wymienionego w p. 7. Dowody, wpłat należy w oryginałach lub odpisach dołączyć do zeznań;
- 9) oświadczenie, czy prowadzone są księgi handlowe i czy na poparcie wykazanej sumy obrotu płatnik gotów jest przedstawić te księgi wraz z dokumentami i rachunkami;
- 10) zapewnienie, że wszystkie przytoczone w zeznaniu dane oznajmiono według najlepszej wiedzy i sumienia;
- 11) własnoręczny podpis osoby składającej zeznanie;

Magistrat (wydział powiatowy) prowadzić będzie osobny zapisek (rejestr) składanych zeznań w porządku chronologicznym i zaopatrywać zeznania liczbą kolejną.

§ 9.

Właściciele, wzgl. posiadacze przedsiębiorstw, podlegających podatkowi winni po upływie każdego miesiąca kalendarzowego najpóźniej do dnia 15 następnego miesiąca—uiszczyć podatek, przypadający od obrotu podlegającego opodatkowaniu (§ 5), osiągniętego w ubiegłym miesiącu, przeliczonego na franki złote zgodnie z postanowieniem, zawartem w § 6 ust. trzeci.

Uiszczenie podatku obliczonego zgodnie z postanowieniem, zawartem w poprzednim ustępie, skutecznym się w markach polskich według wartości franka złotego w dniu zapłaty.

W razie zwłoki będą pobierane odsetki i kary za zwłokę, oraz koszty egzekucyjne według norm obowiązujących przy podatkach państwowych.

Wpłata następuje do kasy magistratu (wydziału powiatowego), który jest powołany do wymiaru podatku (§ 7) i zostaje zapisana do księgi bierczej według wzoru D.

Magistraty (wydziały powiatowe) winny sumy, wpłacone w ciągu tygodnia kalendarzowego tytułem podatku i kar (odsetek) za zwłokę, wypłacić w ciągu dalszych dni 7 uprawnionemu samorządowi wojewódzkiemu wzgl. aż do czasu wprowadzenia go w życie, a) w b. dzielnicy rosyjskiej najbliższej kasie skarbowej na dz. 6 § 10 poz. 11a budżetu przychodów Ministerstwa Skarbu, b) w b. dzielnicy austriackiej najbliższej kasie skarbowej na rachunek kasy skarbowej we Lwowie (§ 52 Instrukcji dla kas skarbowych—Dz. Urz. Min. Sk. z 1921 r. № 45, poz. 565) celem umorzenia zaliczek, udzielonych Tymczasowemu Wydziałowi Samorządowemu ze Skarbu Państwa na pokrycie wydatków, połączonych ze spełnianiem zadań, przewidzianych w ustawie z dn. 30 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. № 11 poz. 61), a po umorzeniu tych zaliczek celem przekazywania bezpośrednio Tymczasowemu Wydziałowi Samorządowemu i c) w b. dzielnicy pruskiej właściwemu krajowemu związkowi komunalnemu.

Jako zwrot kosztów i wymiaru poboru mogą magistraty (wydziały powiatowe) powołane do wymiaru podatku (§ 7) pobierać 10% sum, wypłaconych z tytułu podatku i kar (odsetek) za zwłokę.

§ 10.

Przepisom zawartym w §§ 6, 8 i 9, nie podlegają właściciele, wzgl. posiadacze przedsiębiorstw kategorii niższych, niż pierwsze dwie kategorie przedsiębiorstw handlowych i pierwsze pięć kategorii przedsiębiorstw przemysłowych.

Płatnicy ci mogą jednak składać zeznania o obrocie w trybie i w terminach, określonych w § 8 z tą zmianą, że zeznania winny obejmować sumę obrotu, osiągniętego w ciągu ubiegłego półrocza, podaną w markach polskich z przeliczeniem na franki złote według przeciętnej wartości z ubiegłego półrocza, ogłaszanej w sposób, określony w § 6 ustęp trzeci.

Wymienieni płatnicy mogą również prowadzić księgi obrotu trunkami według § 6 i wpłacać podatek w terminach, określonych w § 9 a w takim razie przepisy § 8 i 9 mają pełne zastosowanie.

Zeznania o obrocie wniesione należyście przez płatników wymienionych w ustępach poprzednich, nadają im prawo do korzystania z uprawnień, przewidzianych w § 23 ustęp trzeci.

§ 37.

Pod względem wymiaru i poboru kar, oraz postępowania karnego mają zastosowanie przepisy, zawarte w art. 62—67 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747) z tem, że:

- a) za wykroczenia porządkowe przeciwko przepisom o wymiarze i poborze wojewódzkiego podatku od obrotu trunkami w wyszynku, w drobnej sprzedaży i w handlu detalicznym w wypadkach, przewidzianych w art. 67 wspomnianej ustawy, podlegają karze porządkowej do wysokości 345,9 franków złotych;

Magistrat m.....
(Wydział pow. w.....)
№.....

Wzór r.

N A K A Z

na wpłatę podatku wojewódzkiego, nieuiszczonego wbrew przepisom art. 25 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych — Dz. U. R. P. № 94, poz. 747 i § 9 pierwszego rozporządzenia wykonawczego do teje ustawy.

Imię i nazwisko płatnika.....

wzgl. firma.....

Adres.....

Obrót za miesiąc..... 192..... r. według ksiąg handlowych, wzgl. ksiąg obrotu..... Fr. zł.....

Franki złote

Przypadający podatek .

Sumy już wpłacone na poczet podatku

Pozostaje do zaplacenja .

Franków złotych.

Suma zaległego podatku winna być zapłacona w nieprzekraczalnym terminie do dni 3 od daty doręczenia niniejszego nakazu wraz z karą za zwłokę w wysokości 2% miesięcznie od..... 192..... r., oraz opłata za pisemne wezwanie w wysokości 1% od całej sumy zaległego podatku.

....., dnia..... 192..... r.

Magistrat:
(Wydział powiatowy):

Magistrat m.....
(Wydział pow. w.....)
№.....

Imię i nazwisko płatnika.....

wzgl. firma.....

Adres.....

Obrót za miesiąc..... 192..... r.

względ ksiąg handlowych, wzgl. ksiąg obrotu..... Fr. zł.....

Franki złote

Przypadający podatek .

Sumy już wpłacone na poczet podatku

Pozostaje do zaplacenja .

Franków złotych

z karą za zwłokę po 2% miesięcznie od..... 192..... r. oraz opłatą za pisemne wezwanie w wysokości 1% od całej sumy zaległego podatku.

Nakaz otrzymałem..... 192..... r.

(Podpis płatnika)

Magistrat _____
 (Wydział Powiatowy w _____)
 Okrąg wymiarowy _____

Wzór G.

NAKAZ PŁATNICZY № (ks. bierczej) _____

na podatek wojewódzki od wyszynku, drobnej sprzedaży i handlu detalicznego trunkami (Art. 25 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747) i § 24 pierwszego rozporządzenia wykonawczego tejże ustawy).

Imię i nazwisko płatnika wzgl. nazwa lub firma

Przedmiot przedsiębiorstwa (wyszynk, drobna sprzedaż, wzgl. handel detaliczny trunkami)

Miejsce wykonywania przedsiębiorstwa wzgl. miejsce zamieszkania płatnika

Obrót za półrocze 192..... roku, określony uchwałą komisji szasunkowej, franków zł.

	Franki złote	
Suma przypadającego podatku		
Wpłaty uskutecznione przed wymiarem podatku		
Pozostaje do uiszczenia		franków złotych

(pieczęć magistratu wzgl. wydziału powiatowego)

Magistrat
 (Wydział Powiatowy)
 (—) podpis

Uiszczenie podatku uskutecznia w markach polskich według wartości franka złotego w dniu zapłaty w kasie magistratu (wydziału powiatowego) bezpośrednio lub za pośrednictwem Pocztovej Kasy Oszczędności (konto №

(Podatek dodatkowy winien być uiszczony w ciągu dni ośmiu po doręczeniu nakazu płatniczego).

Nieuiszczony podatek podlega przymusowemu ściąganiu wraz z karami za zwłokę w wysokości 2% miesięcznie i kosztami egzekucyjnymi.

Od ustalonych sum obrotu i wymierzonych kwot podatku mogą być w myśl § 30 pierwszego rozporządzenia wykonawczego wnoszone odwołania za pośrednictwem magistratu (wydziału powiatowego) do Wojewody, w Warszawie — Ministra Spraw Wewnętrznych, w następujących terminach:

1) przez płatników, których przedsiębiorstwa z jakichkolwiek bądź powodów wcale nie pociągnięto do opodatkowania, wzgl. uskuteczniiono pierwotny wymiar za niski, a którym wymierzono podatek dodatkowy — w ciągu dni czternastu, licząc od dnia następującego po doręczeniu nakazu płatniczego,

2) przez wszystkich innych — płatników:

a) co do sum obrotu i kwot podatku, wymierzonych za pierwsze półrocze roku podatkowego, — najpóźniej do 15 października tego roku;

b) co do sum obrotu i kwot podatku, wymierzonych za drugie półrocze roku podatkowego, — najpóźniej do 15 kwietnia następnego roku.

Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia podatku w przepisany terminie.

Zgodnie z postanowieniem § 31 pierwszego rozporządzenia wykonawczego prawo wniesienia odwołania nie przysługuje temu płatnikowi, który wbrew przepisom § 8 wspomnianego rozporządzenia bądź wcale nie złożył zeznania o obrocie, bądź też złożył je po terminie. Spóźnionym odwołaniom magistrat (wydział powiatowy) nie nadaje dalszego biegu.

Magistrat m. _____
 (Wydział powiatowy w _____)
 Okrąg Awymiarowy _____

Wzór H.

IMIENNA LISTA

płatników podatku wojewódzkiego od wyszynku, drobnej sprzedaży i handlu detalicznego trunkami (Art. 25 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747) i § 27 pierwszego rozporządzenia wykonawczego).

№ porządkowy	Imię i nazwisko płatnika, wzgl. nazwa lub firma	Przedmiot przedsiębiorstwa (wyszynk, drobna sprzedaż, wzgl. handel detaliczny trunkami)	Miejsce wykonywania	Oznaczenie kwoty ustalonego obrotu we frankach złotych	Przypadający podatek we frankach złotych
(pieczęć)				Magistrat (Wydział Powiatowy) (podpis)	

(Strona 1).

Wzór I.

KSIĘGA BIERCZA

grzywien podatku wojewódzkiego od wyszynku, drobnej sprzedaży i handlu detalicznego trunkami z mocy orzeczeń karnych.

(Art. 25 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747) i § 37 pierwszego rozporządzenia wykonawczego do tejże ustawy).

(Strona 2).

1	2	3	4	5
№ porządkowy	A. Imię i nazwisko wzgl. firma B. Miejsce wykonywania przedsiębiorstwa C. Miejsce zamieszkania	Rodzaj i kategoria przedsiębiorstwa	Data i № orzeczenia	Orzeczenie dotyczy przestępstwa z art. ustawy

(Ciąg dalszy str. 2).

6	7		8			
Należności w/g orzeczenia	Zmniejszenie		Dane według których oblicza się kary za zwłokę			
Grzywny	Data I L. zarządzenia	Grzywny	Termin od którego oblicza się kary za zwłokę	na rzecz Samorządu Woj. wzgl. Skarbu Państwa (T. W. S. Kraj. Zw. Komunaln.)	na rzecz gminy miejskiej (pow. zw. komunaln.) z tytułu 10‰	Razem
franki złote		franki złote		franki złote	franki złote	

(Strona 3).

9									
U I S Z C Z E N I A									
Grzywny	Kary za zwłokę	Koszty egzekucyjne	Razem		Wartość franka złotego w dniu wpłaty	Przypada			
			franki zł.	mk. pol.		na rzecz Samorządu Woj. wzgl. Skarbu Państwa (T. W. S. Kr. Zw. Komunaln.)		na rzecz gminy miejskiej (Pow. Zw. Kom.)	
franki złote	franki złote	franki złote	franki zł.	mk. pol.		mk. pol.	franki zł.	mk. pol.	franki zł.

(Ciąg dalszy str. 3).

10				11			
Z A L E G Ł O Ś C I				U W A G I			
P o d a t k u		G r z y w i e n					
na rzecz Samorządu Woj. wzgl. Skarbu Państwa (T. W. S. Kr. Zw. Komunaln.)	na rzecz gminy miejskiej (Pow. Zw. Kom.)	na rzecz Samorządu Woj. wzgl. Skarbu Państwa (T. W. S. Kr. Zw. Komunaln.)	na rzecz gminy miejskiej (Pow. Zw. Kom.)				
franki złote	franki złote	franki złote	franki złote				